

Magistraten til at udnævne de Mænd, som paa det offentliges Vegne skulle udøve Kontrolten med Vedligeholdelsen af de Kirkebygninger, som høre under Magistratens egen Bestyrelse, og for hvis tilbørlige Vedligeholdelse den selv bærer Ansvar.

IX.

Overgangsbestemmelser, Strafttræden m. m.

Af de i dette Afsnit indeholdte Bestemmelser er der formentlig kun Grund til at knytte nogle enkelte Bemærkninger til §§ 47 og 48.

Kommissionen havde i sit Forslag foreslaaet, at Begravelsesvæsenet fremtidig skulde overgaa helt fra Kommunen til den fælles Kirkebestyrelse. For en Del var dette Forslag begrundet i, at man fandt, at Hovedformaalet med, at man i 1879 udfiklte Begravelsesvæsenet fra de enkelte Kirker og lagde det ind under Kommunens Bestyrelse — at samle hele Kirkegaardsvæsenet paa een Haand — nu, da Kirkerne fik en Fællesbestyrelse, lige saa fuldt kunde naas ved at lægge det ind under denne, dels at man vilde sikre sig, at Begravelsesvæsenets hele Overstud og saa som Kirkevæsenet tilgode, og dels endelig, at de samlede Administrationsudgifter antoges at ville blive mindre, naar det paatænkte nye Kirkekontor og Begravelseskontoret sloges sammen til et Kontor. I Henhold til disse Betragtninger havde Ministeriet ogsaa i det ofte omtalte foreløbige Udkast sluttet sig til Kommissionens Forslag paa dette Punkt. Magistraten har imidlertid i sin Erklæring udtalt sig for, og Borgerrepræsentationen har her givet Magistratens Erklæring sin Tilslutning, at den Ordning, som nu findes, bibeholdes, idet man har høvdet, at det paagældende Anliggende ikke er blot kirkeligt, men ogsaa har en væsentlig kommunal Interesse. I Erkendelse af, at Begravelsesvæsenet i den Tid, det har været henlagt under den nuværende, af kommunale og kirkelige Elementer sammensatte særskilte Bestyrelse, er blevet ledet med Dygtighed og Omhu, har Ministeriet ment forsaavidt at burde imødekomme Kommunalbestyrelsens Ønsker, som man foreløbigt vil lade den fgl.

Resolution af 22de December 1879, hvorved den nuværende Ordning er truffen, blive staaende ved Magt. Men man har dog ment dels at burde forbeholde en forandret Ordning, dels at burde sikre, at hele Begravelsesvæsenets Overstud — det, som i andre Kjøbstæder og f. Eks. ogsaa paa Frederiksberg udgør en af Kirkevæsenets væsentligste Indtægter, om ikke den væsentligste — straks kommer det Kjøbenhavnske Kirkevæsen tilgode. Ligeledes har man ment at burde sikre de Kjøbenhavnske Borgeres Interesser, som maa gaa i Retning af ogsaa at faa indrettet Kirkegaarde paa andre Kanter af Byen end der, hvor Stadens Hovedkirkegaard — Vestre Kirkegaard — nu er henlagt, og derfor forbeholdt Ministeriet Ret til herefter at paabyde Anlægget af nye Kirkegaarde.

I § 48 er taget forstøllige Forbehold, hvis praktiske Betydning imidlertid først vil kunne fuldstændig overstues, naar Loven er traadt i Kraft og har virket i nogen Tid. Det er nemlig klart, at det baade for de Menigheder i selve Hovedstaden, for hvilke Loven ikke kommer til at gælde, og for Menighederne i de tilgrænsende Landdugne, hvis Vebbyggelses- og Befolkningsforhold ere saadanne, at de faktisk maa betragtes som Forstæder til Hovedstaden, kan blive af Betydning, at der i denne vedtages en Lov, ved hvilken Præsterne sættes paa faste Gager og Offer og Arbejder helt affattes. Saa vel fra den fgl. Konfessionarius som fra Sognepræsten for Sundby Menighed paa Amager har Ministeriet derfor modtaget Udtalelser om Vigtigheden af, at man vilde have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Punkt. Dette er der taget Hensyn til i Lovforslagets § 48, 2det Stk., hvor tillige et Forbehold er taget med Hensyn til St. Petri tyfste Menighed, der ogsaa kan tænkes at blive berørt ved denne Lov, saavel som med Hensyn til Citadelsmenigheden, om hvilken iøvrigt allerede nogle Bemærkninger ere gjorte foran. — Bestemmelsen i § 48, 1ste Stykke, er en simpel Følge af et allerede bestaaende faktisk Forhold. At den i 6te Afsnit foreslaaede Vigning ikke kan udstrække sig til Beboerne paa Utterslev Mark, følger allerede af, at dette Distrikt med sine ca. 3,000 Indbyggere henhører til Brøndshøj Kommune og kun i kirkelig Henseende er henlagt til en Kjøbenhavnsk Sognekirke.